

Dosarul nr. 2ra-1962/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Vîrlan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Ciubuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 din Chișinău împotriva Nataliei Ciubuc și Svetlanei Țurcan cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Ciubuc și menținută hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 11 august 2014, ÎMGFL – 21 din Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Ciubuc și Svetlanei Țurcan, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL – 21 pe numele pârâților, SA „Termocom”, în procedura falimentului, a livrat energie termică.

A comunicat că pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria pentru energia termică formată pentru perioada 1 octombrie 2010 – 1 aprilie 2014 constituie suma de 4521,19 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Având în vedere prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a reiterat că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Reieșind din prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, a menționat că ÎMGFL – 21 este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără

respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, pârâții fiind informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se atenționează despre executarea obligațiilor, care însă nu și-au executat aceste obligații până în prezent.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 575, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Codul cu privire la locuințe, art. 28, 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâți în mod solidar în folosul ÎMGFL – 21 cu titlu de datorie a sumei de 4521,19 lei, a cheltuielilor de judecată și a taxei de stat în mărime 270 lei.

Prin hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Natalia Ciubuc și Svetlana Țurcan în mod solidar în beneficiul ÎMGFL – 21 datoria pentru serviciile comunale prestate pentru perioada de la 11 august 2011 – 1 aprilie 2014 în sumă de 3671,56 lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 270 lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca prescrisă.

Prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Natalia Ciubuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La 5 iulie 2018, Natalia Ciubuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că la materialele cauzei nu a fost prezentată dovada că apartamentul ce-i aparține beneficiază de încălzire termică, totodată lipsește și actul de constatare precum că aceste țevi trec prin apartament și sunt calde.

Având în vedere prevederile din Hotărârea Guvernului nr. 191/ 2000, a remarcat că nu a fost întocmit actul de constatare, iar instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au verificat dacă serviciul este prestat, din ce perioadă și dacă există contract încheiat cu ÎMGFL – 21 de către SA „Termoelectrica”.

A menționat despre lipsa contractului de furnizare a agentului termic, care nici nu i-a fost propus de a fi întocmit.

Astfel, prima instanță a indicat că în cazul prestării serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor, serviciile se achită conform facturilor, dar fără a face trimitere la norma care prevede această reglementare.

A precizat că au fost aplicate eronat prevederile din Anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 191/ 2000, or, apartamentul ce-i aparține se încălzește de la surse alternative.

A specificat că ÎMGFL – 21 în cererea de chemare în judecată a solicitat achitarea datoriei pentru perioada 1 octombrie 2010 – 1 aprilie 2014 în care a inclus și suma pe timpul de vară, perioadă în care agentul termic pentru încălzirea spațiului locativ nu se livrează, fapt despre care instanța de judecată nu a ținut cont.

La 13 septembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎMGFL – 21 din Chișinău a depus referință la recursul declarat de Natalia Ciubuc, prin care a

solicitat respingerea recursului cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la adresa electronică a reprezentantului recurente, avocatul Veronica Pascal la 16 mai 2018, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 121).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 iulie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Ciubuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Natalia Ciubuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Ciubuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Natalia Ciubuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean